

ΖΑΓΟΡΙΑΝΑ ΣΥΜΜΙΚΤΑ

Ο ΜΟΥΣΙΚΟΣΥΝΘΕΤΗΣ Κ. ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ

Και ποιός δὲν τὸν γνωρίζει! Ἡ πάμπολλες ἐπιτυχίες του, παλαιές καὶ νέες, μὲ τὸ νὰ ἐγγίζου τὴν καρδιά καὶ νὰ ξυπνοῦν κοιμισμένα ψυχικὰ αἰσθήματα τραγουδιστῶν καὶ ἀκροατῶν, πληροῦν τὴν ἑλληνικὴν ἀτμόσφαιρα διὰ μέσου τῶν ραδιοφωνικῶν σταθμῶν, ἐνῶ τὰ πλείστα τῶν μουσικῶν προγραμμάτων τῶν δημοσίων κέντρων περιλαμβάνουν ἀπαραιτήτως καὶ τραγούδια του ὡς τὰ πλέον δημοφιλή. Ἄλλὰ καὶ ἀπὸ διεθνούς ἀπόψεως ὁ Κώστας Γιαννίδης εἶναι γνωστός. Πολλά του τραγούδια προκαλοῦν τὸν ἐνθουσιασμό τοῦ παγκοσμίου φιλομούσου κοινού. Ὅπως ἰδιαίτερος τὸ «Ἐὺπμα ἀγάπη μου», Ἀβραεῖο τοῦ περσικοῦ Φεστιβάλ Μεσογειακοῦ Τραγουδιοῦ τῆς Βαρκελώνης, μεταφράσθηκεν εἰς ὅλας τὰς εὐρωπαϊκὰς καὶ τινὰς τῆς Ἀνατολῆς γλώσσας. Τῆς αὐτῆς ὑποδοχῆς θὰ τύχη καὶ ἡ νέα του ἐπιτυχία «Τὰ γκρίζα ματάκια», ποῦ ἐκέρδισε τὴν τρίτη θέσι στὸ πρόσφατο ἐφετεινὸ Φεστιβάλ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω ἰσπανικῆς πόλεως. Σημειώτεον ὅτι κοντὰ στὴ μουσικὴ καὶ ἡ ποίησι ἀνήκει στὸν ἴδιον μουσικοσυνθέτη.

Ἄλλ' ἂν ὁ Κώστας Γιαννίδης εἶναι διεθνῶς γνωστός ὡς ἄριστος καὶ δημοφιλὴς μουσικός, ὀλίγοι ἐν τούτοις γνωρίζουν τὸ πραγματικὸ του ὀνοματεπώνυμον κι' ἐλάχιστοι ὅτι κατὰγεται ἀπὸ τὴ Ζαγορά, πρᾶγμα ποῦ ἀναφέρει καὶ ὁ ἴδιος μεθ' ὑπερηφανείας.

Ὁ προπάππος τοῦ Κωνσταντίνου Ἰω. Παππα Παναγιώτης, ἐκ τῶν προυχόντων καὶ προεστῶν τῆς Ζαγοράς, εἶχε τρεῖς υἱοὺς καὶ μίαν θυγατέρα, ἅπαντας ὑπὸ τὸ νέον ἐπώνυμον «Κωνσταντινίδης». Ἦτοι: τὸν Ἰωάννην (1830—1899), μεγάλεμπορον ἐν Σμύρῃ, τὸν Δημήτριον (1832—1899), ἀποθανόντα ἄγαμον ἐν Ὀδησῶ τῆς Ρωσίας, τὴν Μαριγῶν (1835—1866) σύζυγον τοῦ Νικ. Ι. Κωστή ἐκ Κατηχωρίου τοῦ καὶ πάππου τοῦ διακεκριμένου μικροβιολόγου τοῦ Βόλου κ. Ν. Χατζηαναγνώστου καὶ τὸν ἡμέτερον πατέρα Γεώργιον (1838—1918).

Ἐγγονος τοῦ Ἰωάννου εἶναι ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος μουσικός μας, ὅστις φέρει καὶ τὸ ὀνοματεπώνυμον ἐκείνου, ἦτοι Γιάννης Κωνσταντινίδης, τὸ ὁποῖον πρὸς ἀποφυγὴν συγχύσεων μεταξὺ τῶν ἄλλων συνεπωνύμων τοῦ μουσουργῶν ἀνέστρεψεν εἰς Κώσταν Γιαννίδην. Οὗτος γεννηθεὶς στὴ Σμύρῃ στὰ 1905 ἀπὸ πατέρα τὸν Γεώργιον Ι. Κωνσταντινίδην (1869—1938) καὶ μητέρα τὴν Εὐαγγελίαν τὸ γένος Ξένου, ἀφοῦ μορφώθηκε, στὴ γενέτειρά του πόλι, στὰ Ἑλληνικὰ καὶ στὶς ξένες γλώσσας, μετέβη στὴ Γερμανία γιὰ νὰ ἐπιδοθῆ ἀποκλειστικὰ στὴ μουσικὴ, γιὰ τὴν ὁποῖαν ἔτρεφεν ὅπως ἰδιαίτερη κλίσι. Ἐκεῖ ἐσπούδασε τὸ πιάνο μετὰ τὸν Ρόσλερ καὶ ἄρμονία μετὰ τὸν Πῶλ Ζουάν. Ταυτόχρονα ἐσπούδαζεν ἐκεῖ κι' ὁ ἀλησμόνητος Νίκος Σκαλκώτας, μετὰ τὸν ὁποῖον ὁ Κωνσταντινίδης εἶχε στενοὺς φιλικούς δεσμούς. Ὁ καθένας τους ὁμῶς ἀκολουθοῦσε καὶ δικό του δρόμο. Μία φορά μόνον συνέπεσε νὰ ἔχουν κοινὸ δάσκαλο στὴν ἐνορχήστρωσι, τὸν γνωστὸ συνθέτη τῆς «Ντραϊγκοσενόπερ», Κούρτ Βάιλ.

Ἦστερ' ἀπὸ ἀρκετῶν χρόνων παραμονή του στὴ Γερμανία ἦλθε στὰς Ἀθήνας, ὅπου ἐν τῷ μεταξὺ εἶχαν ἐγκατασταθῆ οἱ γονεῖς του μεθ' ὅλης τῆς οἰκογενείας των.

Στὴν πόλι τῆς Παλλάδος Ἀθηνῶν ἐγκαταστάθηκε τρέφοντας μεγαλεπήβολα ὄνειρα. Κι' ἄρχισε νὰ ἐπιδίδεται στὴ σοβαρὴ μουσικὴ, φιλοδοξώντας νὰ δημιουργήσῃ ἔργο ἀντάξιον τῶν ἑλληνικῶν παραδόσεων. Ἐπηρεασμένος ἀπὸ τὸ μουσικὸ περιβάλλον τοῦ στὴ Γερμανία, δὲν εἶχεν ἀκόμη κατατοπισθῆ μ' ἐκεῖνο τῶν Ἀθηνῶν. Μετὰ τὰ γούστα τοῦ κοινού τῆς ἑλληνικῆς πρωτεύουσης. Κι' ὅταν ἀντελήφθηκε πῶς ἡ σοβαρὴ ἐργασία, ἔξω ἀπὸ μιὰ ἠθικὴ ἱκανοποίησι, κι' αὐτὴ ἀμφίβολη, δὲν εἶχε τίποτε ἄλλο νὰ τοῦ προσφέρῃ, στρέφεται πρὸς τὴν ἐλαφρὰ μουσικὴ καὶ θριαμβεύει. Κι' ἔγραψεν ἔκτοτε: ὀπερέττες, μουσικὲς ἠθογραφίαι, ἐπιθεωρήσεις κ. ἄ. καθὼς καὶ σκηνικὴ μουσικὴ γιὰ θεατρικὰ ἢ κινηματογραφικὰ ἔργα, ὅλα μετὰ τὸ ψευδώνυμό του ΚΩΣΤΑΣ ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ. Παντοῦ ἐσημείωσεν ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν, ἐνῶ πλείστα

ἔσα ἀπὸ τὰ πιὸ ἐπιτυχημένα τραγούδια του κυκλοφοροῦν ἔκτοτε σὲ πλάκες ἢ σὲ ξεχωριστὰ τυπωμένες ἐκδόσεις, καθὼς ἐπίσης συχνὰ μεταδίδονται ἀπὸ ραδιοφωνικοὺς σταθμούς, δικούς μας ἢ ξένους. Ἐχουν δὲ τόσο ἀγαπηθῆ ἀπὸ τὸν ἑλληνικὸ λαό, ὥστε πολλὰ ἀπ' αὐτὰ νὰ γίνου κτῆμα του καὶ νὰ ἐπαναλαμβάνονται ἀπὸ στόμα σὲ στόμα μετὰ ἀδιάπτωτο ἐνθουσιασμό.

Εἶναι τώρα κάμποσα χρόνια ποῦ ὁ Γιαννίδης μεταχειρίζεται καὶ τὸ καθ' αὐτὸ ὄνομά του, Γιάννης Κωνσταντινίδης, καὶ τοῦτο προκειμένου νὰ παρουσιάσῃ ἔργα τῆς νεώτερας παραγωγῆς του, ποῦ περιστρέφεται, σχεδὸν ἀποκλειστικὰ, γύρω ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴ λαϊκὴ μουσικὴ, τὶς μελωδίαις καὶ τοὺς ρυθμοὺς τῆς ὁποίας μεταχειρίζεται ὡς πρῶτην ὕλην στὶς συνθέσεις του.

Ἀπὸ τὴν νεώτερή του αὐτὴ μουσικὴ, ἀναφέρουμε: δώδεκα ἑλληνικοὺς χορούς, δύο Δωδεκανησιακὰς σουίτες καὶ Πρελούντιο καὶ Ὀστινάτο πάνω σὲ δύο Μικρασιατικὰ θέματα. Ὅλα γραμμένα γιὰ ὀρχήστρα. Γιὰ πιάνο ἔχει γράψῃ τρεῖς Σονατίνες, δύο σειρὰς Δωδεκανησιακῶν τραγουδιῶν καὶ χορῶν καὶ 44 παιδικὰ κομμάτια σὲ τρία τε-

τράδια. Καὶ γιὰ τραγούδι καὶ πιάνο: «Τραγούδια τῆς ἀγάπης» καὶ ἄρκετὰ μεγάλων ἀριθμῶν ἑναρμονίσεων ἑλληνικῶν τραγουδιῶν ἀπὸ διάφορες περιοχάς.

Ὁ Γιάννης Κωνσταντινίδης ἔχει σημειώσει πολλές ἐπιτυχίες καὶ σὲ διάφορα κέντρα τῆς Εὐρώπης, ὅπου ἐπαίχθησαν «Συμφωνίες» του ἀπὸ ὀρχήστρες περιωπῆς καὶ μετὰ τὶς ὁποίας ἀσχολήθηκαν ἐπαινετικὰ διακεκριμένοι μουσικοκριτικοί. Ἀναμφίβολα εἶναι γεννημένος μουσικός καὶ μάλιστα δημιουργικὸς τοιοῦτος, μετὰ προοπτικὴν ἐξελίξεώς του εἰς μουσουργὸν μέλλοντα νὰ ἀποτελέσῃ σταθμὸν σημαντικῆς προόδου τῆς ἑλληνικῆς μουσικῆς.

Ἄλλὰ καὶ ὡς ἄνθρωπος ἔχει πολλὰ προτερήματα ὁ Κώστας Γιαννίδης. Παρ' ὅλες τὶς ἐξαιρετικὰς ἐπιτυχίας του, παραμένει πάντοτε μετριόφρων, ἐξυπηρετικὸς, φίλος εἰλικρινῆς κι' εὐσυνείδητος στὴν ἐργασία του. Ἡ Ζαγορά, ἡ γενέτειρα πατρίς τῶν προγόνων του, συγκαταλέγουσα καὶ τὸν ἴδιον μεταξὺ τῶν διακεκριμένων τέκνων τῆς, συγχαίρουσα αὐτὸν, τῷ εὐχεται τὴν ἐκπλήρωσιν πάσης εὐγενοῦς καὶ φιλοτίμου φιλοδοξίας του.

ΑΠ. Γ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ